

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Ecloga V. Qvirinalivm. De vacca, quæ voto promissa B. Qvirino, ob viæ
longitudinem ad S. Georgium ducebatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

*Semper ab ingratis, si nolint hinc dare gratis,
 Ac fieri damno iam leto sepius anno,
 Quod domino clarum fraudant munus decimarum,
 Sanctis votorum retinentes dona suorum.
 Nam post tempora multa parens soboli coadulta
 Gessit corpus enorme nitentis bucula formæ,
 Dum mens polliciti pecoris memor excidit isti,
 Martyr promissæ sibi dona rei tulit ipse;
 Bucula prole sequente fugax agitata repente
 Proruit armentis ignoto calle relictis;
 Quam consecratur sponsor suus ut capiatur;
 Sed non attingebat eam, donec veniebat
 Ad templi valvas, iterum hoc sine præduce calcans.
 Votum mente reuoluit, & id demum quoque soluit
 Vir satis admonitus, nolens sua vota secutus.
 Laudarunt dignum cælesti laude QVIRINVM,
 Cantica multarum cum plebibus Ecclesiarum,
 Quarum vota suam celebrabant publica tumbam
 Ex diuersorum resonam turmis populorum.*

E C L O G A V. QVIRINALIVM.

De vacca, quæ voto promissa B. QVIRINO, ob viæ longitudinem ad S. Georgium ducebatur.

Hic Menalca Abbas Tegriensis, Mopsus est Abbas S. Georgij, qui ipsum miraculum enarrauit, &c.

Menalca. *C*ur operis pro posse nihil gerimus bone Mopsus?
 Tu res exorsus gestas memores, ego versus;
 Dum curis vacat hora, quietæ resolvimus ora.
 Mopsus. Tu maior, domus est tua, subijciar tibi, ius est;
 Distis parebo, quæ posces acta monebo.
Hic tibi sub tecto placet eloquar, aut in aperto?

Præcipi

Præcipis accedam quo vis, iussus quæ recedam.

Nulli credendum magis ex hoc plus hæ sciendum.

Qui præsens aderam, potui rem noscere veram.

Incipe Mopse referre, datum tibi tanta videre;

Dic si quid cordi seruant tua mira Georgi,

Si quid diuina laudis tua signa QVIRINE,

Aut simul amborum ferat hoc munus quod honorum,

Vni quod spretum noras, alij quæ retentum.

Id planè recole monitus verbo quoque solo,

Quod clarè gestum satis omnibus esse manifestum,

Hoc inquam narrabo, Dei nec mira negabo;

Id mihi scire licet, qui norit cætera dicet.

Incertum certis cadit vt saliuca rosetis,

Ambiguum vdx vina premit, salices vt oliua;

Non est te præsentis labor reliquo mihi teste.

Montane regionis homo, quæ finditur omnis

ENO, per valles frangente vagos sibi calles,

Vouerat ad claram pretiosi Martyris aram,

Pro cura pecorum vitulam donare suorum,

Quo sis certa, QVIRINE, petenti spes medicina:

Tædunt immensi callis, per quæ Tegriensi

Hoc pecus adduxisse loco vir debuit ipse:

Consilium cupiebat, & hoc tandem capiebat,

Nil voto distare, sacri nomen variare,

Si quid vouerit huc, quisquam persoluerit illuc,

Tantundem quæ valere pares fructus * redi, . . .

Dicta QVIRINE tibi caperes si vota Georgi,

Ambos in regno sociales esse superno,

Ætre coæquandos, cur hic fore dissociandos,

Nil æternorum distantes dote honorum,

Munere votorum, nihil hic differre sacrorum:

Ille sequeretur, simul vt suadela dabatur;

Menalca.

Mopfus.

Menalca.

Mopfus.

Menalea.

Mopfus.

fort. redhibere.

X 3

Bos per

Bos per cornua vincula laborat in ardua ducta,
 Qua Monachus pia castra dat arce Georgius arcta,
 Tracta super pontem quo scandunt agmina montē,
 Dum sua vota ferunt, anima suffragia quaerunt,
 In medio restabat & hinc transire negabat,
 Verberibusue coacta vel omni robore tracta;
 Ipse vocabar ego, mirandaq; cernere pergo:
 Rursus me praesente trabebant fune rigente,
 Plagis tundeant, nec eam mouisse valebant,
 Sternere quam possent, non ultra ducere possent:
 Hanc meditans ego forte ligatam daemone arte,
 Protinus aspergi benedicto fonte saregi;
 Rursum conati sunt à vitula superari.
 Quaesitus tandem sponsor, qui venit eandem,
 Prodidit absque mora, confessus vota priora:
 Quadrupedem brutam mox praecepi, resolutam
 Ire sinant, dimissa feratur quò liber ipsa;
 Illa fuga praepes se iecit in infima praecipis,
 Qua mōtes iungens vallis barathrum patet ingens,
 Sicq; Deo tutante ruebat in aspera cautes,
 Ut nil membrorum doluisset laesa suorum,
 Non inquirentes expectans seque sequentes,
 Vallibus emergit sylvas sine praeduce pergit,
 Vix fuit in comitata viam flexisse notata,
 Martyris ad tumbam primis votis adeundam:
 Cursor eam scitus sequitur nemorisq; peritus,
 Et vestigando non attigit ac properando,
 Donec transmittens inter syluestria montes
 Pascua vicini petit & noua culta QUIRINI,
 Vnde sacrae propiora domus adijisset in hora.
 Ut lassabundis sopor, ut fontes sitibundis,
 Sic carmen fert laeta tuum diuine Poëtae.

Menalca.

Litt.

Litem Sanctorum referens in dona piorum,
 Dum sua quisq; volumi & ab his discrimina tollunt.
 Id fieri recte rationis habet via iuste:
 Vult Deus ipse sibi sua, Cæsaribus sua reddi.
 Illud in imparibus positum, magis est paribus ius,
 Si regi secum ius dat summus Deus æquum
 Ut sua iustus ubiq; sciat dare cuius utriq;
 Dum sit firmandum nihil esse Deo similandum.
 Par decet æquatis voti ius reddere Sanctis.

Atopsus,

ECLOGA VI. QVIRINALIVM.

De Boue pestilente, qui mactadus dum voto destinatur,
 repente exiliuit, & viduæ pauperculæ venditus est:
 precium in cera commutatum ad tumbam Martyris
 oblatum.

COEPTA Syracusis nos iungant carmina Musis,
 Syluestrique via pudeat nihil alma Thalia,
 Quin pecorum cura dignè recinas tua iura;
 Nos te sectemur, nec enim dux diua veremur
 Diuinis humana nouis rebus veterana,
 Quamlibet alterno tamen ore peracta moderno
 Ornamenta creare docet nos legifer hac re:
 Sic declarari sacra sic hostes superari
 Ut Memphæorum varijs opibus spoliorum
 Israël armetur, sedes sacra paretur;
 Victor iunctus & ipse thoro placet Æthyopissæ
 Vindice cui lepra soror emendat sua probra,
 Præsul ob hoc supera nec transit liber ab ira,
 Post superans reges & prælia dans quoque leges,
 Nobis rursus in hæc rem dux sacer instruit aurem,
 Captiuam tonsam mandans ita ducere sponsam
 Ut cæsis ynquæ crinisque prius moribundis,

Sit